

การบริหารงานวิชาการที่ส่งผลต่อผลการทดสอบการศึกษาระดับชาติ
ขั้นพื้นฐาน (O-NET) วิชาคณิตศาสตร์ ปีการศึกษา 2567 ของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียน

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภูเก็ต

Academic Administration Affecting the Ordinary National Educational Test
(O-NET) in Mathematics for Grade 6 Students in the Academic Year 2024
in Schools under Phuket Primary Educational Service Area Office

กิตติศักดิ์ สุขวโรดม¹ และผศ.ดร.ศักดิ์สิทธิ์ ชัตติยาสุวรรณ²

Kitisak Sukhawarodom¹ and Asst. Prof. Dr. Saksit Khattiyasuwan²

สังกัดคณะศิลปศาสตร์และศึกษาศาสตร์

หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

Abstract

This research aimed to investigate academic administration affecting the Ordinary National Educational Test (O-NET) results in Mathematics for Grade 6 students in the academic year 2024 under the Phuket Primary Educational Service Area Office. The objectives of the study were: 1) to examine the O-NET Mathematics results for the academic year 2024; 2) to study academic administration in schools; 3) to analyze the relationship between O-NET Mathematics results and academic administration; and 4) to identify aspects of academic administration influencing O-NET Mathematics results. The sample consisted of 44 schools under the Phuket Primary Educational Service Area Office. The statistical methods used for data analysis included percentage, mean, standard deviation, Pearson's correlation coefficient, and simple regression analysis.

The findings revealed that extra-large schools achieved the highest average O-NET Mathematics scores, followed by medium-sized schools. Academic administration in schools was found to be most prominent in instructional management, followed by curriculum development. Extra-large schools demonstrated more systematic and efficient academic administration compared to smaller schools. Moreover, academic administration was positively correlated with O-NET

Mathematics scores. However, students' academic achievement was not solely dependent on academic administration; it was also influenced by other factors, such as the quality of teaching, students' readiness and background, family environment, community support, and learning resources.

Keywords: Academic Administration, Ordinary National Educational Test (O-NET)

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่องการบริหารงานวิชาการที่ส่งผลต่อผลการทดสอบการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) วิชาคณิตศาสตร์ ปีการศึกษา 2567 ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาภูเก็ท มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) วิชาคณิตศาสตร์ ปีการศึกษา 2567 2) ศึกษาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน 3) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผล การทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) วิชาคณิตศาสตร์ ปีการศึกษา 2567 และการบริหารงานวิชา การในโรงเรียน และ 4) ศึกษาการบริหารงานวิชาการที่ส่งผลต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) วิชาคณิตศาสตร์ ปีการศึกษา 2567 ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภูเก็ท กลุ่ม ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภูเก็ท จำนวน 44 แห่ง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์ สัน และการถดถอยอย่างง่าย

ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนที่มีคะแนนเฉลี่ย O-NET วิชาคณิตศาสตร์สูงสุด คือ โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ รองลงมาคือ โรงเรียนขนาดกลาง โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภูเก็ท มีการบริหารงาน วิชาการด้านการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษามากที่สุด รองลงมาคือ ด้านการพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา โดยโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษมีการบริหารงานที่เป็นระบบและมีประสิทธิภาพมากกว่าโรงเรียนขนาดเล็ก และการ บริหารงานวิชาการมีความสัมพันธ์กับคะแนน O-NET วิชาคณิตศาสตร์ในทิศทางเชิงบวก ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ นักเรียนไม่ได้ขึ้นอยู่กับการบริหารงานวิชาการเพียงปัจจัยเดียว แต่ยังได้รับอิทธิพลจากปัจจัยอื่น ๆ เช่น คุณภาพการ จัดการเรียนรู้ของครู ความพร้อมและพื้นฐานของผู้เรียน สภาพแวดล้อมทางครอบครัว การสนับสนุนจากชุมชน และ ทรัพยากรการเรียนรู้

คำสำคัญ: การบริหารงานวิชาการ, ผลการทดสอบการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET)

บทนำ

กระแสการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของโลกศตวรรษที่ 21 อันเป็นผลสืบเนื่องมาจากการขับเคลื่อนของ 3 กระแสหลัก ซึ่งประกอบด้วย 1) กระแสโลกาภิวัตน์ (Globalization) ที่หลอม รวมสังคมทั้งโลกให้เป็นสังคมเดี่ยว เชื่อมโยงโลกทั้งใบเข้าด้วยกัน ผู้คนสามารถติดต่อสื่อสารหรือเดินทางถึงกันได้ทั่วโลกในเวลาอันรวดเร็ว 2) กระแสการพัฒนาเทคโนโลยี (Big Bang of Technology) ที่มีการพัฒนาขึ้นอย่างก้าวกระโดด ก่อให้เกิดนวัตกรรมทางเทคโนโลยีขึ้นในโลกอย่างมากและทำให้โลกเกิดการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วมากยิ่งขึ้น 3) กระแสความเป็นใหญ่ของเงินทุน (Financialization) ที่เงินเข้ามามีบทบาทมากขึ้นในโลกสมัยใหม่ โลกที่เงินเข้ามา มีบทบาทมากขึ้นในโลกสมัยโลกาภิวัตน์ และเทคโนโลยีทางการเงินทำให้เงินเป็นตัวขับเคลื่อนโลกในทุกด้านพร้อมกับการพัฒนารูปแบบ เป็นดิจิทัลมากขึ้น (วัฒนาพร ระวังทุกข์, 2563: 205-223) จาก 3 กระแสหลักของโลกข้างต้นได้สร้าง ปรากฏการณ์การเปลี่ยนแปลงที่เรียกว่า VUCA World โลกในยุคปัจจุบันที่ “ผันผวน ไม่แน่นอน ซับซ้อน และคลุมเครือ” ความเปลี่ยนแปลงที่พลิกผัน และรวดเร็วนี้ส่งผลโดยตรงต่อเศรษฐกิจ สังคม และการจัดการศึกษา ทำให้เกิดการปรับตัวในการเพิ่มประสิทธิภาพขององค์กรโดยใช้เทคโนโลยี ต่าง ๆ เข้ามาช่วยในการรับมือกับกระแสโลกที่ผันผวน VUCA World ประเทศไทยจึงมีความจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนระบบการจัดการเรียนรู้จากที่ให้ความสำคัญกับความรู้มาเป็นที่ให้ความสำคัญกับกระบวนการคิดของนักเรียน ซึ่งหนึ่งในทักษะที่ถูกหยิบยกขึ้นมากล่าวถึงในการพัฒนาการคิดของผู้เรียน คือ ทักษะการเรียนรู้ตามแนวทางการพัฒนาในศตวรรษที่ 21 (ศศิมา สุขสว่าง, 2566: 23) เพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์อย่าง พลิกโฉมเพื่อให้ทันต่อความเปลี่ยนแปลงตามกระแสโลกที่เปลี่ยนไป

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ได้กำหนดให้มีการกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษาไปยังสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสถานศึกษา โดยกำหนดเป็นกรอบภารกิจในการบริหารจัดการ 4 ด้าน คือ การบริหารงานวิชาการงบประมาณ งานบุคลากร และงานบริหารทั่วไป สำหรับสถานศึกษาเป็นหน่วยงานที่มีการกิจและขอบข่ายงานเกี่ยวข้องกับผู้เรียนโดยตรงโดยเฉพาะการบริหารงานวิชาการมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งต่อผู้เรียน ตั้งแต่ผู้เรียนสมัครเข้าเรียนจนจบการศึกษา ทั้งด้านการเรียนการสอนและเอกสารหลักฐาน การศึกษาผู้บริหารสถานศึกษาควรใช้เวลาในการบริหารงานวิชาการมากที่สุดเพื่อให้เกิดคุณภาพและผลประโยชน์แก่ผู้เรียน ผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องรับผิดชอบงานวิชาการเป็นอันดับแรกให้การสนับสนุน ส่งเสริมและติดตามการทำงานของครูผู้สอน เพื่อให้การเรียนการสอนบรรลุจุดประสงค์ของหลักสูตรและเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด ผู้บริหารต้องทำการบริหารอย่างเป็นขั้นตอน เป็นผู้กำหนดแบบแผนวิธีการและจัดลำดับขั้นตอนในการปฏิบัติงานให้ต่อเนื่องอย่างเป็นระบบ ซึ่งต้องอาศัยหลักการบริหารเป็นเครื่องมือในการที่จะช่วยให้งานสำเร็จตามเป้าหมาย รวมถึงการก่อให้เกิดความสามัคคีระหว่างผู้บริหารและผู้ร่วมงานทุกระดับในองค์กร และเพิ่มความไว้วางใจซึ่งกันและกันมากขึ้นและสร้างบรรยากาศที่ดีในการทำงาน ส่วนการบริหารงานงบประมาณงานบุคลากร และงานบริหารทั่วไปเป็นการบริหารเพื่อสนับสนุนการบริหารงานวิชาการให้ดำเนินไปอย่างราบรื่น

คุณภาพการศึกษาของไทยมีมาตรฐานค่อนข้างต่ำเมื่อเทียบกับคุณภาพมาตรฐานการศึกษาของอีกหลายประเทศ จากการรายงานข้อมูลของ IMD ซึ่งทำการเปรียบเทียบจัดอันดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศต่าง ๆ 46 ประเทศ พบว่า ศักยภาพด้านการศึกษาของประเทศไทยด้อยกว่าประเทศอื่น ๆ แม้แต่จะเป็นประเทศในภูมิภาคเดียวกันหรือประเทศเพื่อนบ้าน การประเมินทักษะทางด้าน การอ่านหรือการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมของคนไทยมีแนวโน้มลดลง โดยสัดส่วนการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการศึกษาหาความรู้มีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่องจากร้อยละ 29.80 ในปี 2560 เป็นร้อยละ 11.69 ในปี 2563 (สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2564:

ออนไลน์) นอกจากนี้ จากการศึกษาของสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษาเกี่ยวกับคุณภาพการจัดการศึกษาของประเทศไทยยังพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานมีคะแนนต่ำกว่าค่าเฉลี่ยมาก และต่ำกว่าหลายประเทศในแถบเอเชีย (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560: ๑)

การบริหารงานวิชาการที่ผ่านมานั้นสะท้อนด้วยผลสัมฤทธิ์การเรียนของนักเรียนที่อยู่ในระดับปานกลาง จากการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐานในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2567 พบว่านักเรียนไทยมีผลคะแนนค่าเฉลี่ยต่ำกว่าเกณฑ์เกือบทุกวิชา คือ วิชาภาษาอังกฤษ มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 43.15 วิชาคณิตศาสตร์ มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 34.10 และวิชาวิทยาศาสตร์ มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 46.12 ยกเว้นวิชาภาษาไทยผ่านเกณฑ์คะแนนร้อยละ 50 ขึ้นไป คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 58.68 นอกจากนี้ ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) ระดับประเทศ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในปีการศึกษา 2564 พบว่า มีวิชาที่ผ่านเกณฑ์คะแนนร้อยละ 50 ขึ้นไป คือ วิชาภาษาไทย มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 50.38 และมีรายวิชาที่มีผลคะแนนค่าเฉลี่ยต่ำกว่าเกณฑ์ คือ วิชาภาษาอังกฤษ มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 39.22 วิชาคณิตศาสตร์ มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 36.83 และวิชาวิทยาศาสตร์ มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 34.31 ในปีการศึกษา 2565 พบว่า มีวิชาที่ผ่านเกณฑ์คะแนนร้อยละ 50 ขึ้นไป คือ วิชาภาษาไทย มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 53.89 และมีรายวิชาที่มีผลคะแนนค่าเฉลี่ยต่ำกว่าเกณฑ์ คือ วิชาภาษาอังกฤษ มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 37.62 วิชาคณิตศาสตร์ มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 28.06 และวิชาวิทยาศาสตร์ มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 39.34 นอกจากนี้ในปีการศึกษา 2566 พบว่า มีวิชาที่ผ่านเกณฑ์คะแนนร้อยละ 50 ขึ้นไป คือ วิชาภาษาไทย มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 57.30 และมีรายวิชาที่มีผลคะแนนค่าเฉลี่ยต่ำกว่าเกณฑ์ คือ วิชาภาษาอังกฤษ มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 37.32 วิชาคณิตศาสตร์ มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 29.96 และวิชาวิทยาศาสตร์ มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 40.75 เมื่อเปรียบเทียบผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) ระดับประเทศ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างปีการศึกษา 2564 – 2566 พบว่า คะแนนเฉลี่ยในรายวิชาภาษาไทยและรายวิชาวิทยาศาสตร์ มีผลคะแนนเพิ่มขึ้น ส่วนวิชาภาษาอังกฤษและวิชาคณิตศาสตร์ มีผลคะแนนลดลง นอกจากนี้ ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) จังหวัดภูเก็ต ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในปีการศึกษา 2564 พบว่า มีวิชาที่ผ่านเกณฑ์คะแนนร้อยละ 50 ขึ้นไป คือ วิชาภาษาไทย มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 54.13 และมีรายวิชาที่มีผลคะแนนค่าเฉลี่ยต่ำกว่าเกณฑ์ คือ วิชาภาษาอังกฤษ มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 48.91 วิชาคณิตศาสตร์ มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 40.11 และวิชาวิทยาศาสตร์ มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 36.91 ในปีการศึกษา 2565 พบว่า มีวิชาที่ผ่านเกณฑ์คะแนนร้อยละ 50 ขึ้นไป คือ วิชาภาษาไทย มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 59.37 และมีรายวิชาที่มีผลคะแนนค่าเฉลี่ยต่ำกว่าเกณฑ์ คือ วิชาภาษาอังกฤษ มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 48.89 วิชาคณิตศาสตร์ มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 34.23 และวิชาวิทยาศาสตร์ มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 44.79 และในปีการศึกษา 2566 พบว่า มีวิชาที่ผ่านเกณฑ์คะแนนร้อยละ 50 ขึ้นไป คือ วิชาภาษาไทย มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 61.87 และมีรายวิชาที่มีผลคะแนนค่าเฉลี่ยต่ำกว่าเกณฑ์ คือ วิชาภาษาอังกฤษ มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 47.97 วิชาคณิตศาสตร์ มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 35.21 และวิชาวิทยาศาสตร์ มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 43.95 เมื่อเปรียบเทียบผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) ระหว่างปีการศึกษา 2565 – 2567 พบว่า รายวิชาที่มีผลการทดสอบน้อยที่สุด คือ วิชาคณิตศาสตร์ ปีการศึกษา 2566 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 31.26 ปีการศึกษา 2567 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 28.64 มีผลการทดสอบลดน้อยลงอย่างมาก ซึ่งให้เห็นว่าการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาวิชา, การวิเคราะห์ผู้เรียนเป็นรายกลุ่ม และการฝึกฝนทักษะการคิดวิเคราะห์ อย่างต่อเนื่อง โดยบูรณาการในโรงเรียน เพื่อให้ นักเรียนมีพื้นฐานแน่นขึ้นและทำคะแนนได้ดีขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของ สพฐ.(สำนักงานศึกษานิเทศก์จังหวัดภูเก็ต, 2567: ออนไลน์)

การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานมีความสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพนักเรียน และการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของประเทศ ซึ่งจากสภาพการบริหารงานวิชาการโรงเรียน ประถมศึกษา พบประเด็นที่ควรปรับปรุง พัฒนาหลายประการ ยกตัวอย่างเช่น การบริหารหลักสูตรสถานศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษาและครูขาดความตระหนัก ความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวข้องกับ การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ซึ่งหลักสูตรที่โรงเรียนใช้อยู่ในปัจจุบันเป็นหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ซึ่งจัดทำขึ้นมายาวนานกว่า 15 ปี จึงไม่สอดคล้องกับความต้องการและทิศทางการพัฒนาของประเทศในปัจจุบัน ไม่สอดคล้องกับทักษะงานในอนาคตที่มุ่งเน้นสมรรถนะและสภาพสังคมที่เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในปัจจุบัน จากแผนการศึกษา แห่งชาติ พ.ศ. 2560 – 2579 ได้กล่าวไว้ว่า การผลิตกำลังแรงงานจากการจัดการศึกษาไม่ตรงกับความต้องการของตลาดงานและยังมีสมรรถนะหรือคุณลักษณะอื่น ๆ ที่ไม่ตรงตามความต้องการ ของสถานประกอบการทำให้มีผู้ว่างงานอยู่จำนวนมาก จึงจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับการพัฒนา นักเรียนและกำลังแรงงานที่มีทักษะและคุณลักษณะที่พร้อมเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของภาคส่วนต่าง ๆ โดยจะต้องมีการวิเคราะห์ความต้องการกำลังคนเพื่อวางเป้าหมายการจัดการศึกษา (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.2560: ๑) สะท้อนให้เห็นถึงหลักสูตรสถานศึกษาไม่มีความสอดคล้องกับบริบทของสังคมโลกที่เปลี่ยนแปลงไป ดังนั้นจึงมีความจำเป็นที่จะต้องพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาให้ทันสมัย และสามารถบริหารหลักสูตร สถานศึกษานำไปสู่การจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ ครูบางส่วนขาดประสบการณ์ในการจัดทำหน่วยการเรียนรู้ แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนา พหุปัญญารายบุคคล เทคนิควิธีการสอนที่หลากหลาย รวมทั้งการวัดและประเมินผลที่เหมาะสม และสถานศึกษาบางแห่งยังขาดความพร้อมด้านสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีการเรียนการสอนที่ใช้ในการพัฒนาพหุปัญญา ทำให้สถานศึกษาไม่สามารถจัดกิจกรรมได้อย่างหลากหลาย (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. 2564: ออนไลน์) การจัดการศึกษาในปัจจุบันจึงต้องปรับเปลี่ยนให้ตอบสนองกับทิศทางการผลิตและการพัฒนากำลังคน ดังกล่าว โดยมุ่งเน้นการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะ สมรรถนะ และทักษะในศตวรรษที่ 21 เพื่อให้ได้ทั้งความรู้ และทักษะที่จำเป็นต้องใช้ในการดำรงชีวิต การประกอบอาชีพ และการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ท่ามกลางกระแสแห่งการเปลี่ยนแปลง (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. 2560: 16) อีกทั้ง รูปแบบการสอนแบบเดิมเน้นความรู้ของนักเรียนโดยการเรียนรู้จากครูผู้สอนในห้องเรียนเป็นหลัก นั้นจะกระตุ้นให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นและความสนใจทางด้านวิชาการได้ไม่มากเท่าที่ควร จึงควรนำไปสู่การปรับเปลี่ยนการเรียนการสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางที่จะต้องเน้นการปฏิบัติในห้องเรียนและนอกห้องเรียนมากยิ่งขึ้นเพื่อให้ได้มาซึ่งความรู้ตามหลักสูตรที่สถานศึกษากำหนด (สรววุฒิ กันเอี่ยม. 2562: 215–224) หากครูไม่ได้รับการพัฒนาทักษะและสมรรถนะในการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพจะส่งผลให้ กระบวนการจัดการเรียนรู้ขาดความน่าสนใจ ไม่มีกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบ Active learning ที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญ ด้านการพัฒนาสื่อการเรียนรู้อันปัจจุบันเป็นโลกแห่งการเรียนรู้ในรูปแบบ ดิจิทัล นักเรียนมีความสนใจในการเรียนรู้จากสื่อดิจิทัลที่มีความกระชับ สื่อสารตรงไปตรงมา เข้าใจ ง่ายในระยะเวลาอันสั้น จึงมีความจำเป็นต้องส่งเสริมการพัฒนาสื่อ เทคโนโลยี และนวัตกรรม เพื่อการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ ด้านกระบวนการนิเทศภายในสถานศึกษามีความจำเป็นอย่างยิ่งต่อการบริหารโรงเรียน เนื่องจากในปัจจุบันได้มีการบรรจุครูรุ่นใหม่เข้าสู่ระบบการศึกษา จำนวนมาก ซึ่งครูส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาที่เพิ่งจบการศึกษายังคงขาดความรู้และประสบการณ์ ในการจัดการเรียนรู้ การนิเทศภายในสถานศึกษาจะช่วยให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันภายใน โรงเรียน และนำไปสู่การพัฒนาศักยภาพในการทำงานของครู โดยในปัจจุบันนั้นกระบวนการนิเทศภายในสถานศึกษาขาดความต่อเนื่อง ผู้บริหารสถานศึกษามีภารกิจมากส่งผลให้การเข้านิเทศ การสอนไม่เป็นระบบ

ไม่ตรงตามแผนการนิเทศที่วางไว้ รวมทั้งคณะกรรมการนิเทศภายในขาดประสิทธิภาพการนิเทศ และด้านการวัด ประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียน กระบวนการวัดผล ประเมินผลขาดวิธีการและเครื่องมือที่มีความหลากหลาย บางครั้งการวัดผลประเมินผลไม่สามารถสะท้อนคุณภาพนักเรียนได้ตรงตามความจริง ระบบการวัดและประเมินผล การศึกษาในปัจจุบัน ใช้วิธีการทดสอบโดยใช้ข้อสอบเป็นหลัก ไม่ว่าจะเป็นการทดสอบระหว่างเรียน หรือการทดสอบ ปลายภาคเรียน การสอบเข้าศึกษาต่อ ซึ่งการทดสอบโดยใช้ข้อสอบไม่สามารถนำพานักเรียนให้เกิดทักษะแห่ง ศตวรรษที่ 21 ได้ เนื่องจากข้อสอบส่วนใหญ่มีลักษณะวัดความรู้ความจำ มุ่งเน้นแต่เนื้อหา ไม่เน้นทักษะ ไม่ส่งเสริม การคิดวิเคราะห์และการวิพากษ์ อีกทั้งไม่ช่วยเสริมสร้างทักษะอื่นที่จำเป็น เช่น ความคิดสร้างสรรค์และการทำงาน เป็นทีม เป็นต้น

จากสภาพปัญหาของการบริหารงานวิชาการโรงเรียนประถมศึกษา ที่กล่าวมาข้างต้น ส่งผลต่อการพัฒนา คุณภาพการศึกษาที่ยังไม่ตอบสนองต่อความมุ่งหมายของการจัดการศึกษา และการเปลี่ยนแปลงของโลกในยุค ปัจจุบัน ผู้วิจัยเห็นถึงความสำคัญของการบริหารงานวิชาการซึ่งเป็นภารกิจหลักในการจัดการศึกษาของโรงเรียน ประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภูเก็ต จึงมีความสนใจที่จะศึกษาการบริหารงาน วิชาการในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพและ ผู้เรียน มีความรู้ ความเข้าใจ ความสามารถ และทักษะทางวิชาการ รวมถึงประสบการณ์ทั้งหมดที่ผู้เรียนได้รับการเรียน การสอน ซึ่งสามารถวัดได้จากการทดสอบหรือการประเมินรูปแบบต่าง ๆ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นตัวชี้วัดคุณภาพ การศึกษาของผู้เรียนและสะท้อนความสำเร็จจากการเรียนรู้ และในการพัฒนาคุณภาพนักเรียนเป็นไปตามมาตรฐาน และยกระดับคุณภาพ การศึกษาที่ตอบสนองต่อทิศทางการพัฒนาประเทศต่อไปในอนาคต

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านขั้นพื้นฐาน (O-NET) วิชาคณิตศาสตร์ ปีการศึกษา 2567 ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภูเก็ต
2. เพื่อศึกษาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภูเก็ต
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านขั้นพื้นฐาน (O-NET) วิชาคณิตศาสตร์ ปีการศึกษา 2567 และการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาภูเก็ต
4. เพื่อศึกษาการบริหารงานวิชาการที่ส่งผลต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านขั้นพื้นฐาน (O-NET) วิชาคณิตศาสตร์ ปีการศึกษา 2567 ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภูเก็ต

ขอบเขตการวิจัย

ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษาผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านขั้นพื้นฐาน (O-NET) วิชาคณิตศาสตร์ ปีการศึกษา 2567 ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภูเก็ต ซึ่งเป็นปัญหาที่ผู้วิจัยต้องการ วิจัย และผู้วิจัยมุ่งศึกษาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนที่จัดการศึกษาในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาภูเก็ต โดยยึดแนวการบริหารงานวิชาการจากแนวคิดของ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา

ภูเก็ต (2558: 24) แก่นนคร พูนกลาง (2559: 17–34) อัญชลี กลิ่นเพ็ญ (2559: 50) ชวัญข้าว ชุ่มเกษรกุลกิจ (2560: 31) ภูสุดา ภูเงิน (2560: 38) สัมมา รธนิตย์ (2560: 98) ผู้วิจัยจึงได้สังเคราะห์การบริการงานวิชาการจำนวน 6 ด้าน ได้แก่ ด้านการพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา ด้านการจัดการเรียนการสอนใน ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพ การศึกษาในสถานศึกษา ด้านการนิเทศการศึกษา ด้านการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ ด้านการวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน

ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภูเก็ต ที่จัดการศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 49 แห่ง ประกอบด้วยโรงเรียนขนาดเล็ก จำนวน 8 โรงเรียน โรงเรียนขนาดกลาง จำนวน 32 โรงเรียน โรงเรียนขนาดใหญ่ จำนวน 8 โรงเรียน และโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ จำนวน 1 โรงเรียน และบุคลากรในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภูเก็ต ปีการศึกษา 2567 จำนวน 1,035 คน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภูเก็ต. 2567: ออนไลน์)

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้วิธีการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้การเปิด ตารางของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan) เพื่อสุ่มกลุ่มตัวอย่าง และเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ครอบคลุมและ กระจาย ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง 44 แห่ง ผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified random sampling) โดยแบ่งจำนวนตัวอย่างตามขนาดของสถานศึกษา และบุคลากรในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาภูเก็ต ปีการศึกษา 2567 โดยใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้นตามสัดส่วน (Proportional Stratified Random Sampling) เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างกระจายไปตามสถานภาพ และเทียบสัดส่วนจากประชากรตามขนาดของโรงเรียน ใช้ กลุ่มตัวอย่างโดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ของแต่ละกลุ่มย่อย ผู้วิจัยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สูตรของทาโร ยามาเน่ (Yamane. 1970: 886–887) ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 290 คน

ขอบเขตด้านพื้นที่

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยศึกษาเฉพาะเขตพื้นที่โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภูเก็ต ที่จัดการศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ขอบเขตด้านเวลา

ระหว่างเดือน มิถุนายน พ.ศ.2568 – ธันวาคม 2568

ทบทวนวรรณกรรม

การบริหารงานวิชาการ

การบริหารงานวิชาการ ผู้วิจัยจะนำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับ ความหมายของการบริหารงานวิชาการ ความสำคัญของการบริหารงานวิชาการ ขอบข่ายการบริหารงานวิชาการ ตามลำดับต่อไปนี้

ความหมายการบริหารงานวิชาการ

การบริหารงานวิชาการเป็นงานหลัก และเป็นภารกิจหลักของสถานศึกษาเนื่องจากการบริหารงานวิชาการ จะส่งผลถึงคุณภาพผู้เรียนและประสิทธิผลการจัดการศึกษาของสถานศึกษามีนักการศึกษาและนักวิชาการหลาย ท่านได้ให้ความหมายของการบริหารงานวิชาการไว้หลายทัศนะ ดังนี้

สารินทร์ เขี่ยมครอง (2561: 17) ได้กล่าวว่า การบริหารงานวิชาการ หมายถึง การบริหารงาน หรือการดำเนินงานกิจกรรมทุกอย่างในสถานศึกษาเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนให้เกิดประสิทธิภาพประสิทธิผลแก่ผู้เรียนสูงสุดและโรงเรียนในฐานะเป็นหน่วยปฏิบัติการที่มีหน้าที่ ภารกิจโดยตรงในการจัดการศึกษา จึงต้องมีหน้าที่ในการพัฒนานักเรียนให้มีความรู้ความสามารถ

นุชรี เนียมรัตน์ (2562: 10) ได้กล่าวถึง การบริหารงานวิชาการ เป็นการบริหารกิจกรรมทุกประเภทในสถานศึกษาเป็นงานที่สำคัญสำหรับผู้บริหารและทุกฝ่ายต้องให้ความสำคัญเป็นงานที่เกี่ยวกับการปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอนให้ได้ผลดี มีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์ สูงสุดแก่ผู้เรียนซึ่งเป็นจุดมุ่งหมายหลักของสถานศึกษา เป็นเครื่องชี้วัดความสำเร็จความสามารถของ ผู้บริหาร และคุณภาพในการจัดการศึกษาของสถานศึกษา

อชิวัฒน์ พันธุ์รัตน์ (2562: 19) ได้กล่าวว่า การบริหารงานวิชาการถือว่าเป็น หัวใจและเป็นส่วนที่สำคัญที่สุดในสถานศึกษา เพราะงานวิชาการประกอบไปด้วยงานที่สำคัญ ๆ ของสถานศึกษามากมายไม่ว่าจะเป็นงานหลักสูตรหรืองานจัดการเรียนการสอน งานวัดผลประเมินผล ฯลฯ ซึ่งแต่ละงานจะเป็นตัวชี้วัดความก้าวหน้าและคุณภาพของสถานศึกษานั้น ๆ ดังนั้นแล้วการบริหารงานวิชาการที่มีคุณภาพนั้น จะช่วยให้สถานศึกษาสามารถขับเคลื่อนและพัฒนาได้อย่างมีประสิทธิภาพและบรรลุตามเป้าหมาย

วชิรวิทย์ ชินะชาย (2563: 15) กล่าวว่า การบริหารงานวิชาการ หมายถึง การบริหารงานกิจกรรมต่าง ๆ ของผู้บริหารในการพัฒนาหลักสูตร การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลแก่ผู้เรียน วัดผลประเมินผล งานนิเทศ ประชุมอบรมเชิงปฏิบัติการโดยผู้นำให้คำแนะนำประสานงานและทำงานร่วมกับครูผู้สอนภายในสถานศึกษา

มยุรี รินศิริ (2564: 32) การบริหารงานวิชาการ หมายถึง กระบวนการจัดการเรียนการสอน ให้บรรลุเป้าหมายและเกิดประสิทธิผล เพื่อบรรลุจุดมุ่งหมายที่กำหนด การจัดการกระบวนการให้ความช่วยเหลือนักเรียน ในด้านการศึกษาต่อการปฏิบัติการหลักอย่างเป็นระเบียบแบบแผนที่สถานศึกษากำหนดไว้ โดยมีการควบคุมคุณภาพการศึกษา พัฒนาการจัดการเรียนรู้อีกกับประชาชนภายนอก ร่วมมือพัฒนากระบวนการจัดการเรียนของสถานศึกษาเพื่อให้สัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพ เกิดประสิทธิผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนและเกิดประสิทธิผลต่อสถานศึกษา

สรุปได้ว่า การบริหารงานวิชาการ หมายถึง การดำเนินงานกิจกรรมทุกอย่างในสถานศึกษาเพื่อพัฒนากระบวนการจัดการเรียนการสอนให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด โดยบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดและเกิดประโยชน์ สูงสุดกับผู้เรียน ให้ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถและสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่าง มีความสุข

ขอบข่ายการบริหารงานวิชาการ

จากขอบข่ายการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานผู้วิจัยได้จากการสังเคราะห์เพื่อทำการศึกษา มีนักการศึกษา นักวิชาการ ได้ให้ความหมายไว้ดังนี้

ด้านที่ 1 ด้านการพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา

การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา หมายถึง กระบวนการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรที่ใช้อยู่เดิมให้มีความเหมาะสมสอดคล้องกับสภาวะการเปลี่ยนแปลง ทางสังคม เศรษฐกิจวัฒนธรรมการเมืองและการปกครองภายในท้องถิ่นภายในประเทศ รวมถึงต่างประเทศ โดยมีการประชาสัมพันธ์และส่งเสริมให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา จัดหาคู่มือ จัดการทำหลักสูตรสถานศึกษามาบริการแก่ครู มีผู้ที่เกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนร่วมในการวิเคราะห์หาจุดอ่อน และจุดแข็งของสถานศึกษาเพื่อกำหนดเป็น วิสัยทัศน์ของสถานศึกษา มีการประเมินผลการใช้

และนิเทศติดตามผลการใช้หลักสูตร เพื่อนำผลการประเมินมาปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง ซึ่งสามารถสรุป เป็นตัวบ่งชี้ได้ 6 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ 1) มีการวิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานและความต้องการของสถานศึกษา ชุมชน และท้องถิ่น 2) กำหนดจุดมุ่งหมาย โครงสร้าง หลักสูตร และเนื้อหาสาระต่าง ๆ ได้เหมาะสม 3) มีการวางแผนและสามารถนำหลักสูตรไปใช้ได้จริง 4) มีการติดตามและประเมินผลการใช้หลักสูตร 5) มีการรายงานผลการใช้หลักสูตรให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องรับทราบ และ 6) มีการส่งเสริมให้บุคลากรมีความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับการจัดทำหลักสูตร

ด้านที่ 2 ด้านการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา

การจัดการเรียนการสอน หมายถึง การใช้ความรู้ ความสามารถและศักยภาพของครูผู้สอนในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน โดยใช้รูปแบบหรือเทคนิควิธีการสอนกิจกรรมการเรียนรู้ และสื่อการเรียนการสอนที่หลากหลาย มีการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ตรงตามความสนใจและความถนัดของผู้เรียน ตลอดจนการจัดตารางสอนการจัดครูเข้าสอนและการประเมินผลการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ สมรรถนะและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามเป้าหมายที่ต้องการ ซึ่งสามารถสรุปเป็นตัวบ่งชี้ ได้ 7 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ 1) มีการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ 2) มีการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ 3) มีการพัฒนารูปแบบการสอน และเทคนิคการสอนอย่างสม่ำเสมอ 4) สร้างและใช้สื่อการเรียนการสอนที่หลากหลาย 5) จัดตารางสอนได้เหมาะสมกับเวลาและสอดคล้องกับโครงสร้างหลักสูตร 6) จัดครูเข้าสอนได้เหมาะสมตรงตามความสามารถและความถนัด และ 7) มีการกำกับติดตาม ประเมินผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

ด้านที่ 3 ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา

การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา หมายถึง กระบวนการ ค้นหาความรู้เทคนิควิธีการ สื่อ หรือนวัตกรรมอย่างเป็นระบบด้วยวิธีการทางวิทยาศาสตร์ เพื่อใช้ในการแก้ไขปัญหาการเรียนรู้ของผู้เรียน และเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน โดยพัฒนาครูให้มีความรู้เกี่ยวกับการวิจัย และใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนการสอน รวมถึงการเผยแพร่ผลงานการวิจัยเพื่อประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ซึ่งสามารถสรุป เป็นตัวบ่งชี้ได้ 4 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ 1) มีการกำหนดนโยบายหรือแนวทางการใช้การวิจัย เป็นส่วนหนึ่งของการเรียนการสอน 2) มีการสนับสนุนให้ครูนำผลการวิจัยมาใช้เพื่อพัฒนา การเรียนรู้และพัฒนาคุณภาพการศึกษา 3) มีการเผยแพร่ผลงานการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพ การศึกษากับองค์กรอื่น และ 4) มีการพัฒนาครูและบุคลากรที่เกี่ยวข้องให้มีความรู้เกี่ยวกับการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา

ด้านที่ 4 ด้านการนิเทศการศึกษา การนิเทศการศึกษา

การนิเทศการศึกษา หมายถึง กระบวนการพัฒนาและปรับปรุงคุณภาพการศึกษาจากความร่วมมือกันของผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศ โดยสร้างความตระหนักให้เข้าใจกระบวนการนิเทศ เน้นการให้คำปรึกษาให้ความช่วยเหลือและชี้แนะให้ครูและบุคลากรทางการศึกษาสามารถจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีคุณภาพ ตามเป้าหมายที่กำหนด ซึ่งสามารถสรุปเป็นตัวบ่งชี้ได้ 4 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ 1) มีการจัดการนิเทศภายในสถานศึกษาเพื่อให้คำปรึกษาและให้ความช่วยเหลือแก่ครูในการจัดการเรียนการสอน 2) มีการประสานความร่วมมือกันระหว่างสถานศึกษาและผู้ที่เกี่ยวข้องในการนิเทศการศึกษา 3) มีการนำผลการนิเทศมาใช้พัฒนาคุณภาพการศึกษาและ 4) มีการสร้างสร้างความตระหนัก ให้แก่ครูและผู้ที่เกี่ยวข้องให้เข้าใจกระบวนการนิเทศ

ด้านที่ 5 ด้านการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้

การพัฒนาแหล่งการเรียนรู้ หมายถึง การสำรวจ จัดตั้ง ปรับปรุงและการจัดระบบแหล่งเรียนรู้ทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา โดยอาศัยความร่วมมือของสถานศึกษาองค์กร ครอบครัวและบุคคลในชุมชน เพื่อให้ผู้เรียนได้มีโอกาสเรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายมีความพร้อมและตอบสนองความต้องการของผู้เรียน ตลอดจนการส่งเสริมให้ครูใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นในการจัดการเรียนรู้ ซึ่งสามารถสรุปเป็นตัวบ่งชี้ได้ 4 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ 1) มีการสำรวจและจัดตั้งแหล่งเรียนรู้ทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา 2) มีการจัดระบบข้อมูลแหล่งเรียนรู้เพื่อให้เอื้อต่อการเรียนรู้ 3) จัดให้มีแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายโดยอาศัยความร่วมมือของสถานศึกษา องค์กรและชุมชน และ 4) มีการส่งเสริมให้ครูใช้แหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาท้องถิ่นมาจัดการเรียนการสอน

ด้านที่ 6 ด้านการวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน

การวัดผล ประเมินผลและเทียบโอนผลการเรียน หมายถึง การกำหนดคุณลักษณะ ความรู้ และความสามารถของผู้เรียนในเชิงปริมาณโดยใช้เครื่องมือวัดที่หลากหลายและนำผลการวัดนั้นมาพิจารณาตัดสินคุณภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด เพื่อตรวจสอบความก้าวหน้าของผู้เรียนและเพื่อตัดสินผลการเรียน รวมทั้งใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาปรับปรุงการเรียนการสอนของครูและการเทียบโอนผลการเรียนซึ่งสามารถสรุป เป็นตัวบ่งชี้ได้ 5 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ 1) มีการกำหนดระเบียบการวัดผลและประเมินผลของสถานศึกษา 2) มีการวัดคุณลักษณะ ความรู้ ความสามารถของผู้เรียนด้วยเครื่องมือวัดที่หลากหลาย 3) มีการประเมินผลเพื่อตรวจสอบความก้าวหน้าของผู้เรียนและเพื่อตัดสิน ผลการเรียน 4) มีการใช้ข้อมูลการวัดผลและประเมินผลมาพัฒนาปรับปรุงการเรียนการสอน และ 5) มีการเทียบโอนผลการเรียนตามแนวทางที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด

การทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินิยมขั้นพื้นฐาน (O-NET)

ความเป็นมาสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน)

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 กำหนดให้การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข โดยการจัดระบบ โครงสร้าง และกระบวนการจัดการศึกษา ยึดหลักมีเอกภาพด้านนโยบาย และมีความหลากหลายในการปฏิบัติ มีการกระจายอำนาจที่มีประสิทธิภาพ และมีการทดสอบที่ได้มาตรฐานไปสู่ระดับชาติ สถานศึกษาและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีการกำหนดมาตรฐานการศึกษา และจัดระบบประกันคุณภาพการศึกษาทุกระดับและทุกประเภทการศึกษา ดังนั้นจึงจำเป็นที่รัฐต้องตรวจสอบประเมินผลว่าการจัดการศึกษาที่เป็นบริการสาธารณะแก่ประชาชนที่รัฐจะต้องจัดให้ทั่วถึงนั้น มีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาที่กำหนดและมีคุณภาพเท่าเทียมกันมากน้อยเพียงใด จึงได้จัดตั้งสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) ขึ้น

สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) เรียกโดยย่อว่า “สทศ.” ใช้ชื่อเป็นภาษาอังกฤษว่า “National Institute of Educational Testing Service (Public Organization)” เรียกโดยย่อว่า “NIETS” จัดตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 3 กันยายน 2548 ตามพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) พ.ศ. 2548 ภายใต้การกำกับดูแลของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ตามพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) พ.ศ. 2548 ในมาตรา 7 ให้สถาบันมีวัตถุประสงค์เพื่อบริหารจัดการและดำเนินการเกี่ยวกับการศึกษา วิจัย พัฒนา และให้บริการทางการประเมินผลทางการศึกษาและทดสอบทางการศึกษา

อย่างต่อเนื่อง รวมทั้งเป็นศูนย์กลางความร่วมมือด้านการทดสอบทางการศึกษาในระดับชาติและระดับนานาชาติ และมาตรา 8 เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามมาตรา 7 ให้สถาบันมีอำนาจหน้าที่หลักดังนี้

1. ดำเนินการเกี่ยวกับการจัดทำระบบ วิธีการทดสอบและพัฒนาเครื่องมือวัดและประเมินผลตามมาตรฐานการศึกษา
2. ดำเนินการเกี่ยวกับการประเมินผลการจัดการศึกษาและการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ ตลอดจนให้ความร่วมมือและสนับสนุนการทดสอบทั้งระดับเขตพื้นที่การศึกษา และสถานศึกษา
3. ดำเนินการเกี่ยวกับการทดสอบทางการศึกษา บริการสอบวัดความรู้ความสามารถ และการสอบวัดมาตรฐานวิชาการและวิชาชีพ เพื่อนำผลไปใช้เป็นส่วนหนึ่งในการเทียบระดับและการเทียบโอนผลการเรียนที่มาจากการศึกษาในระบบเดียวกันหรือการศึกษาต่างระบบ
4. ดำเนินการเกี่ยวกับการศึกษาวิจัย และเผยแพร่นวัตกรรมเกี่ยวกับการทดสอบทางการศึกษา ตลอดจนเผยแพร่เทคนิคการวัดและประเมินผลการศึกษา
5. เป็นศูนย์กลางข้อมูลการทดสอบทางการศึกษา ตลอดจนสนับสนุน และให้บริการผลการทดสอบแก่หน่วยงานต่าง ๆ ได้ทั้งในประเทศและต่างประเทศ
6. พัฒนาและส่งเสริมวิชาการด้านการทดสอบและประเมินผลทางการศึกษา รวมถึงการพัฒนาบุคลากรด้านการทดสอบและประเมินผล ด้านการติดตามและประเมินผลคุณภาพบัณฑิต รวมทั้งการให้การรับรองมาตรฐานของระบบ วิธีการ เครื่องมือวัด ของหน่วยงานการประเมินผลและทดสอบทางการศึกษา
7. เป็นศูนย์กลางความร่วมมือด้านการทดสอบทางการศึกษาทั้งในระดับประเทศและระดับนานาชาติ จากวัตถุประสงค์และหน้าที่ของสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) พบว่า ภารกิจหนึ่งที่สำคัญ คือ การจัดการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (Ordinary National Education Testing: O-NET) ซึ่งสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) เป็นผู้ดำเนินการจัดสอบ O-NET ใน 3 ระดับ คือ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ดำเนินการจัดสอบให้แก่ผู้สอบใน 9 สังกัด โดยไม่คิดค่าใช้จ่าย ได้แก่

1. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ
2. สำนักบริหารคณะกรรมการการส่งเสริมการศึกษาเอกชน กระทรวงศึกษาธิการ
3. สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัย)
4. กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย
5. กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
6. สำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร

การประเมินการจัดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (Ordinary National Education Testing: O-NET) ปีการศึกษา 2551 จะเป็นการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานแกนกลาง ใช้แบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ (Multiple Choices) โดยมีสาระการประเมิน ดังนี้

1. ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สอบสาระการเรียนรู้ภาษาไทย คณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์
2. ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สอบสาระการเรียนรู้ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ภาษาอังกฤษ และสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

3. ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สอบสาระการเรียนรู้ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ภาษาอังกฤษ และ สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม สุขศึกษาและพลศึกษา ศิลปะและการงานอาชีพและเทคโนโลยี

ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2567 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภูเก็ต

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภูเก็ตได้ดำเนินการขับเคลื่อนนโยบายสู่การปฏิบัติประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 สรุปผลการดำเนินงาน ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชั้นพื้นฐาน (O-NET) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2567 พบว่า ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชั้นพื้นฐาน (O-NET) มีค่าเฉลี่ยรายวิชาหลักภาพรวมน้อยกว่าปีการศึกษา 2566 ร้อยละ 0.14 กลุ่มสาระที่มีค่าเฉลี่ยสูงกว่า ปีการศึกษา 2566 ได้แก่ วิชาอังกฤษ สูงกว่าร้อยละ 5.43 และวิชาคณิตศาสตร์ สูงกว่าร้อยละ 2.62 กลุ่มสาระที่มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าปี 2566 ได้แก่ วิชาภาษาไทย ต่ำกว่าร้อยละ 7.77 วิชาวิทยาศาสตร์ ต่ำกว่าร้อยละ 0.87

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภูเก็ต ที่จัดการศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 49 แห่ง ประกอบด้วยโรงเรียนขนาดเล็ก จำนวน 8 โรงเรียน โรงเรียนขนาดกลาง จำนวน 32 โรงเรียน โรงเรียนขนาดใหญ่ จำนวน 8 โรงเรียน และโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ จำนวน 1 โรงเรียน และครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภูเก็ต ปีการศึกษา 2567 จำนวน 1,035 คน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภูเก็ต. 2567: ออนไลน์)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างในระดับสถานศึกษาโดยใช้ตารางของเครจซีและมอร์แกน (Krejcie and Morgan) ได้จำนวนโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 44 แห่ง จากนั้นใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) โดยแบ่งตามขนาดของสถานศึกษา และดำเนินการสุ่มแบบแบ่งชั้นตามสัดส่วน (Proportional Stratified Random Sampling) เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างกระจายตามขนาดของโรงเรียนอย่างเหมาะสม ในระดับบุคคล ผู้วิจัยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภูเก็ต ปีการศึกษา 2567 โดยใช้สูตรของทาโร ยามาเน่ (Yamane, 1970: 886-887) ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 290 คน แล้วจึงใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ภายในแต่ละกลุ่มย่อย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นแบบสอบถามแบ่ง 2 ตอน ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามแบบตัวเลือกที่กำหนดคำตอบไว้ (Force choice) เกี่ยวกับ สถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ ระดับการศึกษา ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) ชนิด 5 ระดับเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนตามแนวทางในการบริหารงานวิชาการของกระทรวงศึกษาธิการ แห่งชาติ มีลักษณะเป็นแบบจัดอันดับคุณภาพ 5 ระดับ ของไลเคิร์ต (Likert's five rating scale)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล ได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้วิจัยขอความอนุเคราะห์จากสถาบันรัชต์ภาคย์ออกหนังสือขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินิยมขั้นพื้นฐาน (O-NET) วิชาคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2567 ไปยังสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภูเก็ต เพื่อขออนุญาตและขอความร่วมมือในการใช้ข้อมูลจากฐานข้อมูลของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภูเก็ต โดยผู้วิจัยได้ประสานงานกับเจ้าหน้าที่ผู้เชี่ยวชาญด้านฐานข้อมูลในการรับข้อมูลผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ (O-NET) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในลักษณะข้อมูลทุติยภูมิจากฐานข้อมูลของหน่วยงานต้นสังกัด
2. ผู้วิจัยดำเนินการนำส่งแบบสอบถามไปยังสถานศึกษาด้วยตนเองเป็นหลัก เพื่อสร้างความเชื่อมั่นและความถูกต้องในการเก็บรวบรวมข้อมูล สำหรับสถานศึกษาที่มีข้อจำกัดด้านเวลา ระยะเวลา หรือภารกิจอื่น ผู้วิจัยจึงใช้วิธีการจัดส่งแบบสอบถามผ่านระบบออนไลน์ (Google Form) รวมทั้งสิ้นจำนวน 290 ชุด จากนั้นผู้วิจัยได้ตรวจสอบและคัดเลือกเฉพาะแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์ครบถ้วนให้ได้ตามขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดไว้

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. วิเคราะห์ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินิยมขั้นพื้นฐาน (O-NET) วิชาคณิตศาสตร์ ปีการศึกษา 2567 ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภูเก็ต โดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. วิเคราะห์การบริหารงานวิชาการในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภูเก็ต โดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
3. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินิยมขั้นพื้นฐาน (O-NET) วิชาคณิตศาสตร์ ปีการศึกษา 2567 และการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภูเก็ต โดยใช้สถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient)
4. วิเคราะห์การบริหารงานวิชาการที่ส่งผลต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินิยมขั้นพื้นฐาน (O-NET) วิชาคณิตศาสตร์ ปีการศึกษา 2567 ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภูเก็ต โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยอย่างง่าย (Simple Linear Regression Analysis)

ผลการวิจัย

วัตถุประสงค์ที่ 1 เพื่อศึกษาผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินิยมขั้นพื้นฐาน (O-NET) วิชาคณิตศาสตร์ ปีการศึกษา 2567 ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภูเก็ต

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยของผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินิยมขั้นพื้นฐาน (O-NET) วิชาคณิตศาสตร์ ปีการศึกษา 2567 ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภูเก็ต แยกตามขนาดโรงเรียน

โรงเรียน	ขนาด โรงเรียน	คะแนนทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินิยม พื้นฐาน (O-NET) วิชาคณิตศาสตร์	บริหารงานวิชาการ 6 ด้าน
บ้านกะหลิม	เล็ก	22.14	28.33
บ้านบางทอง	เล็ก	21.69	28.28
ท่าฉัตรไชย	เล็ก	15.79	28.78
บ้านเกาะนาคา	เล็ก	32.50	28.61
บ้านคอเอน	เล็ก	18.98	28.28
บ้านโคกวัดใหม่	เล็ก	22.37	28.83
บ้านเชิงทะเล	เล็ก	22.57	28.06
บ้านบางโรง	เล็ก	22.97	28.33
บ้านป่าครองชีพ	เล็ก	27.19	28.50
บ้านป่าคลอง	เล็ก	27.53	28.39
บ้านพรุจำปา	เล็ก	29.64	28.17
บ้านพารา	เล็ก	18.94	28.56
บ้านไม้ขาว	เล็ก	20.69	27.94
บ้านลิพอน	เล็ก	22.00	28.50
บ้านสาคร	เล็ก	20.68	27.78
บ้านหมากปรก	เล็ก	17.09	28.56
บ้านแหลมทราย	เล็ก	30.54	28.56
บ้านอ่าวปอ	เล็ก	23.86	28.89
วัดมงคลวราราม	เล็ก	22.31	28.83
วัดเมืองใหม่	เล็ก	17.22	28.61
สิทธิ์สุนทรบำรุง	เล็ก	37.25	29.28
เกาะมะพร้าว	เล็ก	18.20	28.94
บ้านกะตะ	เล็ก	25.34	28.89
บ้านบางคู	เล็ก	22.31	28.78
วัดสัจจวิธานาราม	เล็ก	26.94	28.94
วัดสุวรรณคีรีเขต	เล็ก	25.28	29.06
แหลมพันวา	เล็ก	24.45	28.78
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โรงเรียนขนาดเล็ก		4.88	0.35
ไทยรัฐวิทยา 29	กลาง	22.45	28.22
บ้านเกิดไฮ้	กลาง	31.70	27.28
วัดสุวรรณคีรีวงก์	กลาง	22.18	28.22
บ้านท่าเรือ	กลาง	34.76	28.28
บ้านมาหนัก	กลาง	24.24	27.44
วัดเทพกระษัตรี	กลาง	24.25	28.50
วัดศรีสุนทร	กลาง	23.37	28.44
หงษ์หยกบำรุง	กลาง	21.12	28.44
เกาะลิเเห่	กลาง	30.04	28.72

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยของผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินิยมพื้นฐาน (O-NET) วิชาคณิตศาสตร์ ปีการศึกษา 2567 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภูเก็ต แยกตามขนาดโรงเรียน (ต่อ)

โรงเรียน	ขนาดโรงเรียน	คะแนนทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินิยมพื้นฐาน (O-NET) วิชาคณิตศาสตร์	บริหารงานวิชาการ 6 ด้าน
เกาะลิเهر	กลาง	30.04	28.72
บ้านกุ่ม	กลาง	30.74	28.67
บ้านฉลอง	กลาง	23.18	28.61
บ้านทุ่งคา	กลาง	37.04	27.28
บ้านสะป่า	กลาง	33.02	28.89
บ้านอ่าวน้ำบ่อ	กลาง	27.05	28.33
วัดเทพนิมิตร	กลาง	24.72	28.33
วัดสว่างอารมณ์	กลาง	17.63	28.89
วิจิตสงคราม	กลาง	26.24	27.72
ค่าเฉลี่ย		23.57	28.25
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โรงเรียนขนาดกลาง		5.18	0.50
บ้านบางเทา	ใหญ่	23.48	28.39
ถลางพระนางสร้าง	ใหญ่	25.90	28.89
ค่าเฉลี่ย		24.69	28.64
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โรงเรียนขนาดใหญ่		1.71	0.35
อนุบาลภูเก็ต	ใหญ่พิเศษ	48.88	29.17
ค่าเฉลี่ย		48.88	29.17
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ		0.00	0.00

จากตารางที่ 1 ผลจากการวิเคราะห์พบว่า โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษมีค่าเฉลี่ยผลการทดสอบ O-NET วิชาคณิตศาสตร์สูงที่สุด (\bar{X} = 48.88) รองลงมาคือ โรงเรียนขนาดกลาง (\bar{X} = 26.69) โรงเรียนขนาดใหญ่ (\bar{X} = 24.69) และโรงเรียนขนาดเล็กมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด (\bar{X} = 23.57) แสดงให้เห็นว่า ขนาดของโรงเรียนมีแนวโน้มสัมพันธ์กับระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โดยโรงเรียนที่มีขนาดใหญ่กว่ามักมีผลการทดสอบสูงกว่าโรงเรียนขนาดเล็ก

วัตถุประสงค์ที่ 2 เพื่อศึกษาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาภูเก็ต

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาชั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาภูเก็ต โดยรวมและรายด้าน

การบริหารงานวิชาการ	n = 290		แปลผล
	\bar{X}	S.D.	
1. ด้านการพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา	4.58	0.56	มากที่สุด
2. ด้านการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา	4.59	0.57	มากที่สุด
3. ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา	4.36	0.61	มาก
4. ด้านการนิเทศการศึกษา	4.49	0.66	มาก
5. ด้านการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้	4.31	0.67	มาก
6. ด้านการวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน	4.55	0.61	มากที่สุด
รวม	4.48	0.55	มาก

จากตารางที่ 2 การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาชั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาภูเก็ต โดยรวม พบว่า การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาชั้นพื้นฐาน อยู่ในระดับมาก (\bar{X} =4.48 ,S.D.=0.55) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาชั้นพื้นฐาน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา มีการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาชั้นพื้นฐาน อยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{X} =4.59,S.D.=0.57) รองลงมา คือ ด้านการพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา มีการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาชั้นพื้นฐาน อยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{X} =4.58,S.D.=0.56) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ มีการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาชั้นพื้นฐาน อยู่ในระดับมาก (\bar{X} =4.31 , S.D.=0.67)

วัตถุประสงค์ที่ 3 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) วิชาคณิตศาสตร์ ปีการศึกษา 2567 และการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาภูเก็ต

ตารางที่ 3 สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างการบริหารงานวิชาการกับผลการทดสอบการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) วิชาคณิตศาสตร์ ปีการศึกษา 2567 ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาภูเก็ต

การบริหารงานวิชาการ (X)	ผลการทดสอบการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) (Y)	
	r	p
ด้านการพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา (X ₁)	0.88**	.00
ด้านการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา (X ₂)	0.85**	.00
ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา (X ₃)	0.69**	.00
ด้านการนิเทศการศึกษา (X ₄)	0.87**	.00
ด้านการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ (X ₅)	0.75**	.00
ด้านการวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน (X ₆)	0.90**	.00
รวม	0.68**	.00

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 3 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานวิชาการมีความสัมพันธ์กับผลการทดสอบการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) วิชาคณิตศาสตร์ ปีการศึกษา 2567 ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 2 โดยรวมและรายด้านมีความสัมพันธ์กันทางบวกอยู่ในระดับสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง .69 – .91 โดยด้านการบริหารงานวิชาการที่มีความสัมพันธ์กับผลการทดสอบการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) วิชาคณิตศาสตร์ ปีการศึกษา 2567 ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้านที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงสุด คือ ด้านการวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน (X₆) (r=.90) รองลงมาคือ ด้านการพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา (X₁) (r=.88) และต่ำที่สุดคือ ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาใน สถานศึกษา (X₃) (r= .69)

วัตถุประสงค์ที่ 4 เพื่อศึกษาการบริหารงานวิชาการที่ส่งผลต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) วิชาคณิตศาสตร์ ปีการศึกษา 2567 ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 2

ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์การ回归การที่ส่งผลต่อผลการทดสอบการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) วิชาคณิตศาสตร์ ปีการศึกษา 2567 ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 2

ตัวแปรพยากรณ์	B	S.E.	Beta	t	Sig.
ค่าคงที่ (Constant)	11.800	59.594	-	.198	.844
การบริหารงานวิชาการ	.479	2.093	.035	.229	.820

R = .035, R² = .001, SEE = 6.367, Constant = 11.800

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4 จากผลการวิเคราะห์การถดถอยอย่างง่ายระหว่าง การบริหารงานวิชาการ กับ ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินขั้นพื้นฐาน (O-NET) วิชาคณิตศาสตร์ ปีการศึกษา 2567 พบว่า การบริหารงานวิชาการไม่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (R) เท่ากับ .035 และมีค่าสัมประสิทธิ์การกำหนด (R²) เท่ากับ .001 แสดงว่า การบริหารงานวิชาการสามารถอธิบายความแปรปรวนของผลคะแนน O-NET ได้เพียงร้อยละ 0.1 เท่านั้น ซึ่งถือว่าอยู่ในระดับต่ำมาก โดยสามารถเขียนสมการถดถอยได้ ดังนี้

$$Y = 11.800 - .479 (\text{การบริหารงานวิชาการ})$$

อภิปรายผล

การศึกษาวิจัยเรื่องการบริหารงานวิชาการที่ส่งผลต่อผลการทดสอบการศึกษาระดับชาตินขั้นพื้นฐาน (O-NET) วิชาคณิตศาสตร์ ปีการศึกษา 2567 ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภูเก็ต ผู้วิจัยได้อภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 เพื่อศึกษาผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินขั้นพื้นฐาน (O-NET) วิชาคณิตศาสตร์ ปีการศึกษา 2567 ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภูเก็ต

จากผลการวิจัย ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินขั้นพื้นฐาน (O-NET) วิชาคณิตศาสตร์ ปีการศึกษา 2567 ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภูเก็ต จำแนกตามขนาดโรงเรียน พบว่า โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ โรงเรียนขนาดกลาง โรงเรียนขนาดใหญ่ และโรงเรียนขนาดเล็ก อาจเป็นเพราะว่า ขนาดของโรงเรียนมีแนวโน้มสัมพันธ์กับระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โดยโรงเรียนที่มีขนาดใหญ่กว่ามักมีผลการทดสอบสูงกว่าโรงเรียนขนาดเล็ก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากหลายปัจจัย เช่น ทรัพยากรทางการศึกษา สื่อการเรียนการสอนบุคลากรที่มีคุณภาพ และระบบการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพมากกว่า สอดคล้องกับงานวิจัยของ สาครินทร์ จันทรมณี และคณะ (2568: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องแนวทางพัฒนาผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติปีการศึกษา 2566ของเครือข่ายโรงเรียนที่ 5 “ลานสกา” จังหวัดนครศรีธรรมราช ผลการวิจัยพบว่า ผลการทดสอบ O-NET วิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีความแตกต่างกันตามบริบทและขนาดของโรงเรียน โดยโรงเรียนที่มีทรัพยากรและการบริหารจัดการที่ดีกว่ามักมีผลการทดสอบที่สูงกว่า นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ กนกภรณ์ เทสินทโชต (2560: บทคัดย่อ) ที่ศึกษาเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สระแก้ว เขต 1 ผลวิจัยพบว่า โรงเรียนขนาดเล็ก มักประสบปัญหาเรื่องทรัพยากรที่จำกัด ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ต่ำกว่าโรงเรียนขนาดใหญ่

2. วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 เพื่อศึกษาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภูเก็ต

จากผลการวิจัยพบว่า การบริหารงานวิชาการในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภูเก็ต ได้รับการดำเนินการครอบคลุมทั้ง 6 ด้าน ได้แก่ ด้านการพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา ด้านการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา ด้านการนิเทศการศึกษา ด้านการ

พัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ ด้านการวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน โดยโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษมีการบริหารงานวิชาการที่เป็นระบบและมีประสิทธิภาพมากกว่าโรงเรียนขนาดเล็ก การบริหารงานวิชาการที่มีประสิทธิภาพนั้นประกอบด้วยหลายองค์ประกอบ ได้แก่ การพัฒนาหลักสูตรที่เหมาะสมกับผู้เรียน การจัดการเรียนการสอนที่มีคุณภาพ การวัดและประเมินผลที่เป็นระบบ การนิเทศการศึกษาอย่างต่อเนื่อง และการพัฒนาครูอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งปัจจัยเหล่านี้ล้วนมีความสำคัญต่อการยกระดับคุณภาพการศึกษานอกจากนี้ ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิไลลักษณ์ รุกิจ (2566: บทคัดย่อ) เรื่องการบริหารงานวิชาการในศตวรรษที่ 21 ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 3 ผลการวิจัยพบว่า การบริหารงานวิชาการในศตวรรษที่ 21 ต้องมีการปรับตัวให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคม โดยเน้นการพัฒนาทักษะการคิด การแก้ปัญหา และการใช้เทคโนโลยี

3. วัตถุประสงค์ข้อที่ 3 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินิยมพื้นฐาน (O-NET) วิชาคณิตศาสตร์ ปีการศึกษา 2567 และการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภูเก็ต

จากผลการวิจัย พบว่า การบริหารงานวิชาการโดยรวมมีความสัมพันธ์กันคะแนน O-NET วิชาคณิตศาสตร์ ในทิศทางเชิงบวกโดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ $r = 0.035$ ($P > .05$) แสดงให้เห็นว่า เมื่อระดับการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเพิ่มขึ้น คะแนน O-NET วิชาคณิตศาสตร์มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นด้วย แต่มีความสัมพันธ์ในระดับต่ำมาก การบริหารงานวิชาการทั้ง 6 ด้านสามารถพยากรณ์ผลการทดสอบ O-NET วิชาคณิตศาสตร์ได้ในระดับต่ำมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้น ป.6 มิได้ขึ้นอยู่กับการบริหารงานวิชาการเพียงปัจจัยเดียว ยังได้รับอิทธิพลจากปัจจัยอื่น ๆ เช่น คุณภาพการจัดการเรียนรู้ของครู ความพร้อมและพื้นฐานของผู้เรียน สภาพแวดล้อมทางครอบครัว และบริบทของสถานศึกษา สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุรงค์ดี พันธุ์สุวรรณ (2560: 24- 26) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า การบริหารงานวิชาการมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แต่ไม่ใช่ปัจจัยเดียวที่ส่งผล ยังมีปัจจัยอื่น ๆ ที่มีความสำคัญ เช่น คุณภาพครู สื่อการเรียนการสอน และสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ นอกจากนี้ ยังสอดคล้องกับวิจัยของ พัชญาพิชา จันทา (2563: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องแนวทางการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก ผลการวิจัยพบว่า แม้การบริหารงานวิชาการจะมีความสำคัญต่อคุณภาพการศึกษา แต่การนำไปสู่ผลสัมฤทธิ์ที่เป็นรูปธรรมนั้นต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกฝ่าย ทั้งผู้บริหาร ครู นักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน

4. วัตถุประสงค์ข้อที่ 4 เพื่อศึกษาการบริหารงานวิชาการที่ส่งผลต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินิยมพื้นฐาน (O-NET) วิชาคณิตศาสตร์ ปีการศึกษา 2567 ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภูเก็ต

จากผลการวิจัยพบว่า การบริหารงานวิชาการส่งผลต่อผลการทดสอบ O-NET วิชาคณิตศาสตร์ แต่อยู่ในระดับต่ำมาก ($Beta = 0.126$) ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่า การพัฒนาผลการทดสอบ O-NET วิชาคณิตศาสตร์ให้สูงขึ้นนั้น ไม่สามารถอาศัยการพัฒนาการบริหารงานวิชาการเพียงอย่างเดียว แต่ควรดำเนินการควบคู่กันทั้งในมิติของการบริหารงานวิชาการและปัจจัยสนับสนุนอื่น ๆ อย่างเป็นระบบและรอบด้าน ปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนประกอบด้วย 1) การบริหารงานวิชาการและการจัดการเรียนการสอน การบริหารงานวิชาการที่เป็นระบบครอบคลุมด้านการพัฒนาหลักสูตร การนิเทศการศึกษา การวัดผลและประเมินผล รวมถึงการจัดสรรแหล่งเรียนรู้ที่

เหมาะสมกับผู้เรียน จะช่วยส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการ 2) ทรัพยากรและแหล่งการเรียนรู้ โรงเรียนที่มีขนาดใหญ่กว่ามักมีอาคาร ห้องเรียน ห้องสมุด ห้องปฏิบัติการ และสื่อการเรียนการสอนที่หลากหลาย ทำให้ผู้เรียนสามารถเข้าถึงแหล่งเรียนรู้ได้มากกว่า 3) สมรรถนะของบุคลากรทางการศึกษา ครูในโรงเรียนขนาดใหญ่หรือใหญ่พิเศษอาจได้รับการพัฒนาวิชาชีพและการนิเทศการศึกษาอย่างต่อเนื่อง ทำให้การจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการของผู้เรียน 4) การสนับสนุนจากชุมชนและผู้ที่เกี่ยวข้อง โรงเรียนขนาดใหญ่หรือใหญ่พิเศษมักได้รับความร่วมมือและการสนับสนุนจากผู้ปกครอง ชุมชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมากกว่า ซึ่งช่วยสร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่เอื้อต่อการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน 5) คุณภาพการจัดการเรียนรู้ของครู ครูที่มีความรู้ความสามารถ มีเทคนิคการสอนที่หลากหลาย และสามารถจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนแต่ละคน จะส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโดยตรง 6) ความพร้อมและพื้นฐานของผู้เรียน นักเรียนที่มีพื้นฐานความรู้ที่ดี มีแรงจูงใจในการเรียนรู้ และได้รับการสนับสนุนจากครอบครัว มักจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงกว่า สอดคล้องกับงานวิจัยของ ทัน ไทงาม และคณะ (2560: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่ององค์ประกอบของการบริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงานตามสมรรถนะครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานบริหารการศึกษาศึกษาพิเศษ กลุ่มภาคกลางและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผลการวิจัยพบว่า การบริหารสถานศึกษาที่มีประสิทธิภาพต้องคำนึงถึงหลายองค์ประกอบ ไม่ใช่เพียงการบริหารงานวิชาการเพียงอย่างเดียว แต่ต้องครอบคลุมทั้งการบริหารงบประมาณ การบริหารงานบุคคล และการบริหารงานทั่วไป นอกจากนี้ ยังสอดคล้องกับวิจัยของ จิตญาดา หมิ่นเจริญ และคณะ (2568: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง แนวทางการบริหารทรัพยากรทางการศึกษาของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุรินทร์ ผลการวิจัยพบว่า การบริหารทรัพยากรทางการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ ต้องมีการวางแผน การจัดสรรการใช้ และการติดตามประเมินผลอย่างเป็นระบบ โดยคำนึงถึงความต้องการของผู้เรียนและครูเป็นสำคัญ สรุปได้ว่าผลการวิเคราะห์นี้สอดคล้องกับแนวคิดทางการบริหารงานวิชาการที่ระบุว่า การบริหารจัดการที่ดี การจัดสรรทรัพยากรอย่างเหมาะสม และการสนับสนุนผู้เรียนเป็นปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อคุณภาพผู้เรียน ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่า การพัฒนาและปรับปรุงการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขนาดเล็กเป็นเรื่องจำเป็น เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการให้สูงขึ้นเทียบเท่าโรงเรียนขนาดใหญ่ ถึงอย่างไรก็ตาม การพัฒนาผลการทดสอบ O-NET วิชาคณิตศาสตร์ให้สูงขึ้นควรดำเนินการควบคู่กันทั้งในมิติของการบริหารงานวิชาการ และปัจจัยสนับสนุนอื่น ๆ อย่างเป็นระบบและรอบด้าน โดยเฉพาะการพัฒนาคุณภาพครู การจัดหาทรัพยากรการเรียนรู้ที่เพียงพอ การสร้างความร่วมมือกับชุมชนและผู้ปกครอง และการสร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่เอื้อต่อการพัฒนาผู้เรียนอย่างรอบด้าน

สรุปผล

โรงเรียนที่มีคะแนนเฉลี่ย O-NET วิชาคณิตศาสตร์สูงสุด คือ โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ รองลงมาคือ โรงเรียนขนาดกลาง โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระถมศึกษาภูเก็ต มีการบริหารงานวิชาการด้านการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษามากที่สุด รองลงมาคือ ด้านการพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา โดยโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษมีการบริหารงานที่เป็นระบบและมีประสิทธิภาพมากกว่าโรงเรียนขนาดเล็ก และการบริหารงานวิชาการมีความสัมพันธ์กับคะแนน O-NET วิชาคณิตศาสตร์ในทิศทางเชิงบวก ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนไม่ได้ขึ้นอยู่กับการบริหารงานวิชาการเพียงปัจจัยเดียว แต่ยังได้รับอิทธิพลจากปัจจัยอื่น ๆ เช่น คุณภาพการจัดการ

เรียนรู้ของครู ความพร้อมและพื้นฐานของผู้เรียน สภาพแวดล้อมทางครอบครัว การสนับสนุนจากชุมชน และทรัพยากรการเรียนรู้

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัยในครั้งนี้

1. ผู้บริหารสถานศึกษาควรตระหนักและเห็นความสำคัญของการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ โดยสถานศึกษาควรจัดระบบ ปรับปรุง และพัฒนาแหล่งเรียนรู้ทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษาให้เพียงพอต่อความต้องการของผู้เรียน
2. เนื่องจากด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนมีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ สถานศึกษาจึงควรส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะด้านการสื่อสาร การคิดคำนวณ และการคิดวิเคราะห์อย่างมีวิจารณญาณ
3. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาควรส่งเสริมและสนับสนุนให้โรงเรียนขนาดเล็กได้รับการพัฒนาการบริหารงานวิชาการอย่างเป็นระบบ โดยอาจจัดให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับโรงเรียนขนาดใหญ่ที่ประสบความสำเร็จ
4. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาควรมีการจัดสรรทรัพยากรและงบประมาณให้โรงเรียนขนาดเล็กอย่างเหมาะสม เพื่อให้สามารถจัดหาสื่อการเรียนการสอนและพัฒนาแหล่งเรียนรู้ได้อย่างเพียงพอ

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน
2. ควรศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการด้านการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

References

- กนกภรณ์ เทลินทโชติ. (2560). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 1*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยบูรพา.
- จิตญาดา หมิ่นเจริญ และคณะ. (2563). *แนวทางการบริหารทรัพยากรทางการศึกษาของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุรินทร์. วารสารสหศาสตร์การพัฒนาลังคมปีที่ 3 ฉบับที่ 2 (มีนาคม - เมษายน 2568) หน้า 377-402*
- ทัน ไทรงาม และคณะ. (2560). *องค์ประกอบของการบริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงานตามสมรรถนะครูในโรงเรียน สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่มภาคกลางและภาคตะวันออก. วารสาร Veridian E-Journal, Silpakorn University. ปีที่ 10 ฉบับที่ 1 เดือนมกราคม - เมษายน 2560 หน้า 519-532*
- พัชัญพิชา จันทา. (2563). *แนวทางการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี .*

- มยุรี รินศรี. (2564). การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ลำปาง เขต 3. การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง กศ.ม., มหาวิทยาลัยพะเยา, พะเยา.
- วชิรวิทย์ ชินะชัย. (2563). ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารแบบมีส่วนร่วมกับประสิทธิผล ในการ บริหารงาน วิชาการของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน อำเภอเวียงแก่น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา เชียงราย เขต 4. การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง กศ.ม., มหาวิทยาลัยพะเยา, พะเยา.
- วัฒนาพร กระจับทุกข์. (2563). สมรรถนะเด็กไทยในยุคโลกพลิกผัน (VUCA World) Thai Learners' Key Competencies in a VUCA World, ครูสภาวิทยากร. JOURNAL OF TEACHER PROFESSIONAL DEVELOPMENT 1(1) (มกราคม – เมษายน 2563): 205-223.
- วิไลลักษณ์ ภูมิจ. (2566). การบริหารงานวิชาการในศตวรรษที่ 21 ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาอุตรธานี เขต 3. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหาร การศึกษา. มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย .
- ศศิมา สุขสว่าง. (2567). VUCA World ความท้าทายสำหรับผู้ในยุคใหม่. เข้าถึงเมื่อ 11 กุมภาพันธ์ 2567, เข้าถึงได้จาก <https://www.sasimasuk.com/16768188/vuca-world>
- สาครินทร์ จันทรมณี และคณะ. (2568). แนวทางพัฒนาผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติดีปีการศึกษา 2566 ของเครือข่ายโรงเรียนที่ 5 “ลานสกา” จังหวัดนครศรีธรรมราช. วารสารการทดสอบและการประเมินทาง การศึกษาระดับชาติ ปีที่ 6 ฉบับที่ 1 มกราคม-มิถุนายน 2568 หน้าที่ 17 – 38
- สารินทร์ เอี่ยมครอง. (2561). แนวทางการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในจังหวัดชัยนาทสังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 5. วิทยานิพนธ์ปริญญาปริญาครุศาสตรมหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภูเก็ต. (2567). ข้อมูลสารสนเทศ. ภูเก็ต : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาภูเก็ต.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2564). รายงานการติดตามการดำเนินงานตาม นโยบายของ กระทรวงศึกษาธิการประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2564, ธันวาคม 2564.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 – 2579. กรุงเทพฯ: พริกหวานกราฟ ฟิค, 2560
- สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดภูเก็ต. (2567). ข้อมูลสารสนเทศด้านการศึกษาจังหวัดภูเก็ต ปีการศึกษา 2567. สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดภูเก็ต กันยายน 2567.
- สุรศักดิ์ พันธุ์สุวรรณ. (2560). ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหาร การศึกษา.
- อติวัฒน์ พันธุ์รัตน์. (2562). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา การบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์, นครสวรรค์.